

Ι-ΕΞΑΜΗΝΟΙ

ΕΡΙΚΟΥ	ΔΡ.	6
απέξας, Εταιρείας, Συλλόγους και		
μφορῇ Γραφεῖα . . .	ΔΡ.	13
ΕΡΙΚΟΥ	ΦΡ.	15
ΙΑΣ	METZ.	3
ΚΗΣ	ΔΟΛΛ.	3
υνότητος και Συλλόγους »		6
ΛΛΟΥ ΛΕΠ. 25		

ΑΧΥΠΙΕΣΤΗΡΙΑ

ΑΡΑΣ
ραφὴν δυνδρουνοῦ, δέον νὰ
θύνεται δέ:
John. K. Dionysiou
TRIPOLITZA (Greece)

Γ. Παπαδόπουλος
— Χάρτης 17

ΜΟΡΕΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ-ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1900

ΔΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 23 (434)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝ. Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΜΑΪΟΥ 1912

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ

Ὁ ἀκαταπόνητος ἐξερευνητὴς τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Λαμπάκης, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Χριστιαν. Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ Διευθυντὴς τοῦ Χριστιαν. Μουσείου, διερχόμενος ἐκ Τριπόλεως τὴν παρ. ἐδομαῖδα, ἔδωσε, παρακληθεὶς, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, σοδαρωτάτην διάλεξιν ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν εὐρημάτων τῆς Τριπόλεως καὶ τῶν πέριξ.

Εἰς τὸν λιτὸν καὶ ἀπέριτον λόγον του ὁ σοφὸς ὁμιλητὴς ἐτόνισεν ἰδιαίτερώς τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἔχουν δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας τὰ νεκρὰ μεσαιωνικὰ εὐρήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἀρρήκτως συνδεόμεθα μὲ μίαν ἐνδοξον περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς, μὲ τὴν μεγάλην ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

Καὶ ἐπληξε καὶ ἐκαυτηρίασεν εἰς τὸν συγκινητικὸν ἐπίλογόν του μὲ ἀληθῆ πόνον ὁ σεπτὸς μυσταγωγὸς τῆς ἐπιστήμης, τὴν παρρηρουμένην ἀσέβειαν καὶ ἀκηδίαν διὰ τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς Βυζαντιανῆς τέχνης, ἥτις ὑπῆρξε τὸ μεσόβαθρον ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη καὶ ἐξεπήδησεν ἡ Ἀναγέννησις εἰς τὴν Ἰταλίαν!

Οἱ ἐρειπιῶνες τοῦ Μυστρά, τὰ μεσαιωνικὰ εὐρήματα τῶν βυζαντινῶν Ναῶν, αὐταὶ αἱ κατερειπωμέναι ἐγκλησάι καὶ αἱ μοναὶ, περιλείουσι διὰ τῶν μεσαιωνοδίφην, διὰ τὸν ἀρχαιολόγον καὶ τὸν ἱστορικὸν πολῦτιμον θησαυρὸν ἄξιον νὰ φυλάσσεται ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ!

Τοιοῦτον πολῦτιμον χριστιανικὸν θησαυρὸν, ἐδίδαξεν ὁ κ. Λαμπάκης, ἔχει, ὅπως ὅλη ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ πλησίον τῆς Τριπόλεως χώρα.

Εἰς τὸ διάσημον Λεοντάριον, τὴν ἑδρὰν τοῦ Δεσπότης τῆς Πελοποννήσου Θωμᾶ τοῦ Παλαιολόγου, ἀδελφοῦ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τῆς Κων[πόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ὁ περίφημος Βυζαντινὸς Ναὸς τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων μὲ τὸν σφζόμενον κομφότατον αὐτοῦ κοσμήτην τῶν διαστύλων, ἀφ' οὗ ναοῦ ἀνέπεμψε ποτὲ εὐχὰς ἡ ἐπέραστος ἡγεμονίς Σοφία, κόρη ἀκριδῆ τοῦ Δεσπότης Θωμᾶ, αὐτοκράτειρα κατόπιν τῆς Ρωσσίας καὶ σύζυγος τοῦ Τσάρου Ἰβάν τοῦ Τρομεροῦ.

Εἰς τὸ Πιαιλίον αἱ χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες τῆς Τεγέας μὲ τὸ περίφημον εὖρημα τοῦ σταυρικοῦ συμβόλου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Εἰς τὴν μονὴν τῶν Τσιπιανῶν τὸ πολῦτιμον ἱερὸν διάστυλον τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

Εἰς τὴν σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῶν Βαρσῶν τὰ κομφότερα ἀνάγλυφα κοσμήματα τοῦ Ἡ' αἰῶνος καὶ τὰ ἐν σταυροῖ γραμματα.

Εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ἐπάνω-Χρέπας αἱ περιεργοὶ δι' ἀκίδος ἐπιγραφαὶ τοῦ ΙΣ' αἰῶνος καὶ αἱ ἐν χειρογράφῳ κώδικι ἀπλαῖ, ἀλλὰ πολῦτιμοι, συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα εἶνε τὰ πολῦτιμα χριστιανικὰ μνημεῖα τοῦ τόπου μας, αἵνα ἰδιαιτέρως, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἀρκάδας, ἔπρεπε νὰ γίνωσι τὰ ἀντικείμενα διαρκοῦς μελέτης καὶ εὐλαβοῦς προσκυνήματος!

Ἀλλὰ ποῖος ποτὲ διδάσκαλος ἢ καθηγητὴς ἐσκέφθη νὰ ἐδηγήσῃ τοὺς μαθητάς του εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους καὶ νὰ διδάξῃ καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ πολῦτιμα μνημεῖα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος;

Βεβαίως ὄχι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των ἀπὸ τὴν διδασκαλικωτάτην διάλεξιν τοῦ κ. Λαμπάκη!

Ἄς ἐλπίσωμεν ὁμῶς εἰς τὴν μεγάλην ἐργασίαν τῆς Χριστιαν. Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας ὑψηλὴ προστάτρια ἐτάχθη ἡ Σεπτὴ ἡμῶν Ἀνασσα.

Διὰ τῆς ἀόκνου προπαγάνδας τῶν ἐταίρων της, ὧν ἐπίλεκτον μέλος ὁ κ. Λαμπάκης, κατωρθώθη τέλος νὰ γεννηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν εὐρημάτων καὶ καταβάλλεται ἤδη πᾶσα μέριμνα πρὸς διάσωσιν καὶ περισυλλογὴν τῶν ἱερῶν ἡμῶν μνημείων.

Τὴν ἐπιστημονικωτάτην διάλεξιν τοῦ κ. Λαμπάκη, δὲν παρηκολούθησεν, ὡς ὤφειλε, πυκνὸν ἀκροατήριον. Ἐλάχιστος ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων. Κυρίαι μόνον δύο· ἡ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἡ ἀχώριστος σύντροφος

Τὴν ἐπιστημονικωτάτην διαλέξιν τοῦ κ. Λαμπάκη, δὲν παρηκολούθησεν, ὥς ὤφειλε, πυκνὸν ἀκροατήριον. Ἐλάχιστος ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων. Κυρίαι μόνον δύο· ἡ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἡ ἀχώριστος συντροφος τοῦ σοφοῦ ἀγορητοῦ εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ἐκδρομάς, ἡ κ. Λαμπάκη· οἱ μαθηταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, καὶ περισσότεροι ἱερεῖς, ὥς ἐὰν τὸ θέμα τῆς διαλέξεως ἀφεώρα ἀποκλειστικῶς τὸ ἱερατικὸν σχῆμα.

Ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀπουσίαν ταύτην εἰς τὴν βροχὴν, ἣτις περιέλουε τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πόλιν, εἰς τὴν μὴ κατάλληλον ἀναγγελίαν τῆς διαλέξεως, ἥ ἤρ' αὖ γε εἰς τὴν ἀπροθυμίαν τοῦ κόσμου, ὅστις ἀρέσκειται νὰ καλῇται ἐπιστημονικός;

Ὅ,τι καὶ ἂν συνέδῃ, τοῦτο εἶνε βέβαιον· ὅτι ἔχασαν ὅσοι δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ ὑπέροχον μάθημα τοῦ κ. Λαμπάκη!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, καταλήγοντες, θὰ εἶχαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς διοικοῦντας τὸν Ἱερατικὸν Σύνδεσμον σοβαρώτεραν καλαισθησίαν εἰς τὴν ἐπίπλωσιν τῆς αἰθούσης τῶν διαλέξεων του.

Τὸ βῆμα π. χ. εἶναι τόσον ὑψηλὸν ὥστε νὰ μὴ φαίνεται παρὰ ἡ κεφαλὴ μόνον τοῦ ὀμιλοῦντος. Τὸ σκέπασμα ἐπίσης τοῦ δῆματος, ἓνα πτωχότατον καὶ πρόστιχον ταῖτι βαμμένον μὲ ὅλα τῆς Ἱριδος τὰ χρώματα, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἄλλο ἀκριβώτερον ὕφασμα, σκοτεινοτέρου χρωματισμοῦ. Ὁ φωτισμὸς τῆς αἰθούσης εἶναι ἐλλειπέστατος καὶ τὰ καθίσματα ἀθλιέστατα. Αἱ ἐλλείψεις αὗται πρέπει ταχέως νὰ διορθῶσιν ἐὰν θέλῃ, ὁ φιλοτίμως ἄλλως τε δρῶν Ἱερατ. Σύνδεσμος, νὰ προσελκύῃ ἀκροατὰς εἰς τὰς διαλέξεις του.